

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeşului

APARE DUMINECA

Preţul abonamentului: Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane " " " " pe 1/2 an 5 " " România şi străinătate pe an 14 franci " " " " " pe 1/2 an 7 "	Preţul inserţiunilor: Pentru publicaţiuni oficioase, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conţin până la 150 de cuvinte 6 cor., până la 200 de cuvinte 8 cor. de aci în sus 10 coroane	Correspondinţele se adresează redacţiunii „FOAIA DIECESANĂ“ iară banii de prenumeraţiune şi inserţiunile la ADMINISTRAŢIA Librăriei şi Tipografiei diec. în Caransebeş
---	---	--

Isus Cristos

— Cu cuvintele s. Scripturi, textul de la Neamţul —

157. Isus inaintea Sinedriului

(Continuare)

Şi au început unii a-l scuipa şi a-i acoperi faţa şi a-l bate cu pumnul şi a-i zice lui: „Procesce!“ Şi slugile îl băteau cu palmele peste obraz. Iar oamenii cei ce te ţineau pe Isus îl batjocureau bătându-l. Şi acoperindu-l îl loviau peste obraz şi-l întrebau zicând: „Procesce noauë. Cristoase, cine este cel ce te-a lovit?“ Şi altele multe hulind ziceau împotriva lui.

Şi după-ce s'a făcut ziua s'au adunat bătrânii poporului şi arhieriei şi cărturarii sfat făcând asupra lui Isus să-l omoare, şi l-au dus pe el la adunarea lor zicând: „De eşti tu Cristosul spune noauë“. Şi le-a zis lor: „De voiu spune voauë, nu veţi crede; şi de vë voiu întreba, nu-mi ve-ţi răspunde, nici nu mē veţi slobozi. De acum va fi Fiul omului şezând de a dreapta puterii lui Dumnezeu“. Şi au zis toţi: „Dar tu eşti Fiul lui Dumnezeu?“ Iar el a zis către ei: „Voi ziceţi, că eu sunt“. Iar ei au zis: „Ce ne mai trebuie încă mărturie, că noi singuri am auzit din gura lui“. Şi sculându-se toată mulţimea şi legându-l pe dînsul, l-au dus de la Caiata în divan, şi l-au dat domnului Pilat din Pont. Şi era dimineaţa.

158. Sfirşitul lui Iuda

Atunci vëzând Iuda, care l-a vîndut pe el, că s'a judecat spre moarte, căindu-se a întors cei trei zeci de arginţi arhieriei şi bătrânilor zicând: „Pecătuit-am vinzând sânge nevinovat“. Iar ei i-au zis: „Ce este noauë! Tu vei vedea“. Şi aruncând arginţii în biserică, s'a dus de acolo, şi mergând s'a spânzurat. Iar arhieriei luând arginţii au zis: „Nu se cuvine a-i pune aceştia în corvană de vreme ce preţul sângelui sunt“. Şi sfat făcând au cumpărat cu ei ţarina olariului pentru îngroparea străinilor. Pentru aceea s'a numit ţarina aceea ţarina sângelui până în ziua de astăzi. Atunci s'a plinit ceea ce s'a zis prin prorocul Ieremia, care zice: „Şi a luat treizeci de arginţi, preţul celui preţuit, care s'a preţuit de fiii lui Isail, şi i-a dat pe ei pe ţarina olariului, precum mi-a spus mie Domnul“.

159. Isus la Pilat şi la Irod

Şi mulţimea n'a intrat în divan, ca să nu se spurce ci să mănânce Pascele. Eşit-a drept aceea Pilat la ei şi a zis: „Ce pîră aduceţi asupra omului acestuia?“ Răspuns-au şi au zis lui: „De n'ar fi fost aceasta făcătoriu de rele, nu l-am fi dat pe el ţie“. Deci a zis lor Pilat: „Luaţi-l pe el voi şi după legea voastră judecaţi-l“. Şi au zis lui Iudeii: „Noauë nu este cu putinţă să omorim pe nimenea“, ca cuvîntul lui Isus să se plinească, care a zis însemnând cu ce moarte vrea să moară. Şi au început a-l pîri pe el zicând: „Pe acesta l-am aflat rësvrătind poporul nostru şi oprind a da dare Cesarului, şi zicând că el este Cristos, împărat“. Şi a intrat iarăş în divan Pilat şi a chemat pe Isus şi a zis lui: „Tu eşti împăratul Iudeilor?“ Răspuns-a Isus: „De la tine zici tu aceasta, sau alţii au grăit ţie de mine?“ Răspuns-a Pilat: „Au doară eu Iudeu sunt? Poporul tēu şi arhieriei te-au dat pe tine mie; ce ai făcut?“ Răspuns-a Isus: „Împărăţia mea nu este din lumea aceasta. De ar fi fost din lumea această împărăţia mea, slugile mele s'ar fi nevoit, ca să nu mē fi dat Iudeilor; iar acum împărăţia mea nu este de aici“. Deci a zis Pilat lui: „Au împărat eşti tu?“ Răspuns-a Isus: „Tu zici, că împărat sunt eu. Eu spre aceasta m'ain născut şi spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul; tot cel ce este din adevăr, ascultă glasul meu“. Zis-a Pilat lui: „Ce este adevărul?“ Şi aceasta zicând iarăş a eşit la Iudei, şi a zis lor: „Eu nici o vină nu aflui în omul acesta“. Şi multe grăia asupra lui arhieriei şi bătrânii, şi Isus nimic nu răspundea. Atunci a zis Pilat lui: „Nimic nu răspunzi? Nu auzi câte mărturisesc asupra ta?“ Iar Isus mai mult nimica n'a răspuns lui la nici un cuvînt, cât se mira diregătoriu Pilat foarte. Iar ei întăriau zicând, că întărită poporul, învăţând peste toată Iudea şi începând din Galileea până aici. Iar Pilat auzind de Galilea, a întrebat, au galilean este omul; şi înţelegând că din ţinutul lui Irod este, l-a trimis pe el la Irod, fiind şi el în Ierusalim într'acele zile.

Iar Irod vëzând pe Isus s'a bucurat foarte; că doria de multă vreme să-l vadă pe el, pentru că auzia multe de el, şi nădăjduia să vadă vre-un semn făcându-se de el. Şi l-a întrebat pe el, cu cuvinte multe; iar el nimic nu i-a răspuns lui. Şi stau arhieriei şi cărturarii cu deadînsul pîrindu-l pe el. Iar Irod împreună cu ostaşii săi batjocurindu-l şi bătându-şi joc de el, l-a îmbrăcat într'un vestmēt luminat şi l-a trimis iarăş la Pilat.

Și s'au făcut prieteni Pilat și Irod într'acecaș zi unul cu altul; că mai înainte era învrăjbiți între dînșii.

160. Isus judecat la moarte

Iar Pilat chiemând pe arhierii și pe boeri și pe poporul, a zis către ei: „Mi-ați adus pe omul acesta ca pe cel ce răsvrătesce poporul, și iată eu înaintea voastră întrebând nici o vină nu am aflat în omul acesta, de care pîriți pe el. Ci nici Irod; că v'am trimis pe voi la el, și iată nici un lucru vrednic de moarte este făcut de dînsul. Deci certându-l, îl voi slobozi”.

Iar la sərbătoare avea obiceiul diregătorul să slobozască poporului un vinovat, pe care vreau ei. Și avea atunci un vinovat vestit, un tilhariu, ce se numea Varava, care — cu soții lui prins — era pentru o zarvă oare care și ucidere, ce se făcuse în cetate, aruncat în temniță. Deci adunându-se ei, a zis Pilat lor: „Este voaue obicei, ca să vă slobozesc pe unul la Paști; pe care voiți să vă slobozesc voaue, pe Varava, s'au pre Isus, ce se zice Cristos?” Că scia că pentru piznă l-au dat pe el arhieriei. Și șezînd el pe scaun la judecată a trimis la dînsul muierea lui zicînd: „Nimic ție și dreptului acestuia; că multe am pătimit astăzi în vis pentru dînsul”. Iar arhieriei și bătrânii au îndemnat și au înduplecat pe popoare, ca să ceară mai virtos pe Varava, iar pe Isus să-l peardă. Și răspunzînd diregătorul a zis lor: „Pe care voiți dintr'amîndoi să ve slobozesc voaue?” Și a strigat toată mulțimea zicînd: „Ia-l pe acesta, și ne slobozesc voaue pre Varava.” Și iarăș a grăit Pilat către ei, vrînd să slobozască pe Isus: „Dar ce voiți să fac acestuia, pe care îl ziceți împăratul Iudeilor, lui Isus ce se zice Christos?” Iar ei mai vîrtos strigau zicînd: „Răstignesc-l, răstignesc-l pe el.” Iar el a treia oară a zis către ei: „Dar ce rău a făcut acesta? Nici o vină de moarte n'am aflat întru el. Deci certându-l pe el, îl voi slobozi”. Iar ei stau cu glasuri mari, cerîndu-l pe el să se răstignească, și se întăria glasurile lor și ale arhierilor. Deci vîzînd Pilat că nimic nu folosesc ei mai multă gâlceavă se face, luînd apă și-a spălat mîinile înaintea poporului zicînd: „Nevinovat sunt de sângele dreptului acestuia; voi veți vedea”. Și răspunzînd tot poporul a zis: „Sângele lui asupra noastră și asupra fiilor noștri”. Atunci Pilat vrînd să facă pe voia poporului le-a slobozit lor pe Varava, cel aruncat în temniță pentru zarvă și ucidere, pe care îl cereau ei, iar pe Isus l-a dat dupe voia lor.

(Va urma)

Școalele noastre în congregațiunea comitatului

În raportul d-lui vice-comite al comitatului Caraș-Severin, prezentat congregațiunii de astă toamnă, școalele noastre confesionale au fost caracterisate de nepatriotice. Românii au protestat în contra acestei însinuări și din partea competentă s'au făcut sərbătorești promisiuni, că pe viitoriu școalele noastre vor fi cruțate de însinuări nemeritate. De aceste promisiuni însă nu s'a ținut cont la redactarea raportului d-lui vice-comite în congregațiunea de primăvară, din 29 Aprilie v. a. c.

Acest fapt a dat ansă la o mare discuție asupra „Căusei instrucțiunii publice” din numitul raport. Reproducem discuția după „Drapelul” Nr. 51 și 52.

DI Dr. Petru Barbu vorbesc la „Causa instrucțiunii publice”, din doană motive, întâiu pentru felul și chipul cum este spusă în raport această cauză, o espunere contrară sərbătoreștilor promisiuni date în congregațiunea trecută, că școalele din comitat nu vor mai fi privity prin prismă patriotisimului și nepatriotismului; apoi pentru motivul, că în întreaga congregațiune nu vede un bărbat din partea contrară, care să scarmene după dreptate raportul vice-comitelui la partea despre instrucțiunea publică.

În general zis, raportul în chestia instrucțiunii este un conglomerat de cifre și cuvinte, ce au de scop să îmbete cu apă rece un auditor setos de a preamări tot, ce este stropit cu apa bine miroșitoare a șovinismului înghiaron, și setos de a lua îndeșert tot, ce nu-și pleacă capul acestui șovinism ordinar.

Accea, ce vorbitorul susține în general, promite a dovedi în aprețierea specială, ce va face-o asupra chestiei instrucțiunii publice.

Înaintea însă de a trece la această aprețiere, vorbitorul espune, care este adevăratul scop al maiorității școalelor, de cari se ocupa raportul, adecă scopul școalelor elementare. Scopul acestora nu este scrisul, cetitul, socoata sau învățarea limbei maghiare, ci ca să dele societății caractere folositoare atât neamului cât și bisericii și statului. Serisul, cetitul etc sunt numai mijloace, ce duc la scop.

Adevăratul scop se ajunge, dacă avem școale corespunzătoare și învățatori în fiecare comună; dacă învățătorii sunt apți și consciințioși chiemării lor; dacă școalele au un plan de învățământ ducătoriu la scop; dacă inspecțiunea este cinstită și în fine, dacă cercetarea școlii este regulată.

Aceștia sunt factorii, cari au să se iee în vedere atunci, când vorbă este de a se face un raport despre starea instrucțiunii.

Alcătuitorul raportului, în partea despre instrucțiunea publică nu are în vedere numiții factori, ci pur și simplu împarte școalele elementare din comitat în școli de stat și comunale și în școli confesionale. Cele dintăiu, ce cad sub jurisdicțiunea stăpânirii, arată o „îmăntare îmbucurătoare”, cele din urmă „nu corespund recerînțelor” — așa sună raportul. De ce? Învățătorii dela școalele dintăiu sunt „evalificați”, iar învățătorii dela școalele noastre au evalificație mancă, n'au zel, unii sunt și preoți, dotațiunea li-i mică, controla mancă și pe deasupra nu sciu bine unguresce.

Oare așa să fie?

Pe basa datelor din raport, a altor date publice și esperinți proprii, vorbitorul dovedesc, că școalele confesionale gr. or. române din comitatul nostru, dacă nu sunt superioare, la nici un cas nu sunt inferioare școalelor de stat și comunale. Dovedirea și-o face trăgînd o paralelă foarte succasă, între școalele noastre și școalele de stat și comunale pe baza celor cinci factori însirați mai sus.

Școalele noastre sunt mai corespunzătoare decât școalele de stat și în special școalele comunale. Acest fapt avem în mare parte să-l mulțămim d-lui inspec-tor rogesc de școale, care n'ar permite să existe o școală confesională, ce ar fi mai puțin corespunzătoare scopului, ca o școală comună. Așertiunea și-o dovedesc prin mai multe esemple. Unde în comunele noastre cu școale confesionale se afă sau admite anomalia, ca

într-o comună cu 532 școlari obligați la școală să existe o singură școală și și aceea necorespunzătoare, cu un învățătoriu? Casul acesta însă se află în Glimboca la școala comunală de acolo. Sau unde se află în comitatul nostru, ba în întreaga metropolie, o comună cu școală confesională, care de ani de zile de a rândul să nu aibă școală și învățătoriu, ca Tisovița, o comună în fostul confiniu militar? Vorbitorul aduce încă și alte exemple, cari ne-au scăpat din peană.

Cum stăm cu învățătorii?

Ai lor, adică cei dela școalele de stat și comunale — după raport — sunt toți evalificați. Ai noștri nu desvoaltă destul zel în chiemarea lor. Mirare! Ai noștri toți români, de o lege, la spate cu preotul ca director școlar, cu protopopul ca inspector școlar, cu elevii toți români să desvoalte mai puțin zel, decât învățătorii dela școalele de stat și comunele, cari în mare parte sunt străini de sângele și legea elevilor, ba nici limba nu li-o știu. De necrezut! — Între învățătorii noștri sunt mulți învățători substituți. D'apoi ce să facem, dacă nu avem destui învățători diplomați? La școalele de stat și comunale nu sunt astfel de învățători? Și apoi dacă dintre 557 de învățători, numai 45 — și asta la toate școalele din comitat — sunt substituți, numărul acestora nu poate altera progresul general al școalelor. O altă cauză, că școalele noastre „nu corespund recerințelor” este — după raport — și faptul, că mulți preoți funcționează și ca învățători la școalele confesionale. D'apoi este crimă, ca un preot cu evalificațiune în toată regula să fie și învățătoriu? La Șopotul nou însuș inspectorul școlar a încredințat școala comunală — în lipsa unui învățătoriu — preotului de acolo și acel preot n'are nici o evalificație de învățătoriu. — *Învățătorii noștri nu știu perfect ungeresce.* D'apoi bine, scopul școlii populare este legat de perfecta cunoștință a limbii maghiare? Are limba maghiară patent pe formarea caracterelor? — În fine *li-se impuți învățătorilor noștri evalificație mancă pentru chiemarea lor.* Cum se pot sustinea în raport așa neadevăruri, când știut este, că 60—70% din învățătorii școalelor de stat și comunale își au evalificațiunea dela institutul pedagogic din Caransebes, unde sunt evalificați aproape toți învățătorii dela școalele confesionale? Un Suttag și un Dr. Dengi, nici când nu și-au descalificat învățătorii evalificați de ei, oameni de școală... De altmitrelea în contra institutului pedagogic din Caransebes, s'a pornit în timpul din urmă o campanie miserabilă. Foaia Reuniunii învățătorilor maghiari din comitatul nostru („Népoktatás”, — Red.) publică niște invective, demne de autorul lor, subscris „r”, și din un articol publicat în această foaie vorbitorul citează cuvintele: „Elszomorító, hogy még mindig vannak az országban oly képezdek, a hol a tannyelv nem a magyar. Tanáraik nem képesítettek, felszerelésük hiányosak, s ráadásul — ez a legszomorítóbb — a szellem nem házafias... Bizony e darázs fészkeket ki kellene irtani”. Aprețierea, ce a făcut-o vorbitorul la acest citat, a fost clasică. Avem însă mângâierea — continuă vorbitorul — că un Dr. Erődy Béla, al cărui nume de om de carte a trecut peste granițele Ungariei, vizitând institutul nostru în calitate de comisar guvernial a dus cu sine cele mai bune impresiuni, iar ministrul de culte într'un rescript (Nr-ul 68, 852/1897) adresat P. S. S. Domnului Episcop Nicolae Popea, rescript, care s'a comunicat și vorbitorului, ca profesor al numitului institut, așa glăsuiese: „Dr. Erődy Bélának a karánsebesi gör. kel. román tanítóképző intézet látogatásával megbizott kir. főigazgatónak jelentéséből megnyugtató tudomásul vettem

a tanítóképző intézet igazgatójának és tanári testületének a tanítás terén kifejtett buzgóságát”. Apoi continuă: „... azért Méltóságodat felkérem, hogy elismerésemet az intézet igazgatóságával és tanári testületével közölni méltóztassék”.

Prin aceste șire, date de un ministru, se spulberă bîrfelile unui organ, ce — durere — se redactează în centrul comitatului nostru. Și să ținem în vedere, că în raportul vice-comitelui se descalifică acei învățători, cari în 1897 au fost examinați de Dr. Erődy Béla.

D-l Dr. Barbu vorbesece mai departe despre chipul cum se eșhauriază planul de învățământ în școalele noastre și mai ales în cele comunale.

La noi nu este școală, în care să nu se propună cât numai se poate mai mult din materia prescrisă de planul de învățământ. Inspectorilor noștri, cari conduc toate examenele din diecesă, li-se presentă în conspecte, făcute de învățători, toată materia de învățământ propusă; inspectorii examinează și pe basa examinării clasifică progresul. Progresele constatate în ast mod se presentă la forurile competente. De o așa ordine la școalele de stat și comunale nu poate fi nici vorbă. Cine controlează acolo? Primarii, cari sunt președinții școlilor școlare și cari, în partea lor cea mai mare, nici scrie nu știu? De inspectorii nici vorbă, precum vom vedea mai târziu. De altcum inspectorii școlari jertfese întreg planul de învățământ, dacă elevii unei școale grănițerești li întâmpină pe stradă cu „kezit esoklorum”, iar în școală cu „Dicsértessék a I. Krisztus” și apoi le mai întonează câte un „Talpra magyar,” fapt, ce s'a întâmplat și vorbitorului, când intrând într-o școală grănițerească în calitate de comisar consistorial la examenul de religione, școlarii l-au confundat cu inspectorul școlar — pe atunci d-l Dr. Barbu nu era preoțit. — De o învățare a limbii materne în aceste școale, nici vorbă. Un catechet (din Teregova. — Red.) s'a văitat, că în clasele din urmă ale școlii elementare nu poate face nici un progres din religione, căci elevii nu știu ceti românesce. Istoria și încă istoria românească? Vai de ea. Elevului român din școalele comunale nu-i este permis să se însuflească de faptele de vitejie ale unor români ca Hunyady János, Kinizsi Pál, Jozsika (caransebeșanul) etc. pentru că aceștia au fost (?) toți maghiari veritabili. Cine știe dacă mâne-poimâne nu se vor dogmatiza și aberațiunile lui Turchányi pentru manualele de istorie în școalele populare?!

Inspectia în școalele noastre este în toată ordinea. În școalele de stat și comunale sub toată critica. În suș raportul vice-comitelui ne spune aceasta. După acest raport s'au inspectonat din 1 Septembrie până astăzi din 190 de școale abia 6. Frumos număr! Și dacă va merge tot așa, fie care școală de stat și comunală va fi inspectonată cam tot la 30 de ani. Școli confesionale însă a vizitat 25%. Oare de ce?... Observăm, că inspectorul nu știe românesce...

Cum stăm cu cercetarea școlii?

După raportul vice-comitelui în întregul comitat numai 70% din numărul copiilor obligați la școală cercetează regulat școala. După protocolul sinodului eparhial al diecesei Caransebeșului din anul trecut umbă regulat la școală 75% din elevii obligați a cerceta școalele confesionale. Combinând procentele de sus cu cele din urmă rezultă, că procentele elevilor, cari cercetează școalele de stat și comunale, sunt și mai mici — abia se pot urca la 60%. Casul dela Glimboca, Tisovița și câte de acestea nu sunt în graniță, micșorează chiar și cele 60%. Și apoi cine nu știe?... și eu — zice vorbitorul — aș putea numi cu numele o samă

de fisolgăbirii și notari, cari în zilele, când se prezentă inspectorul școlar în comună, se aduc copiii de pe țarină cu plăieși la școală...

După toate cele zise, fapte ce se pot dovedi ori când; să spună d-l vice-comite pe ce date pozitive se poate susține, că școalele de sub jurisdicțiunea stăpânirii sunt superioare școalelor noastre? Oare nu iese la evidență, că ale noastre stau mai bine?

Pentru probabilitatea afirmațiunii ultime, vorbitorul se provoacă și la faptul, că până acuma granița, dela desființarea confiniului militar incoaci, nu ne-a dat nici un om cu școli înalte. Un Doda, Seracin etc. sunt elevii școalelor regimentare. De altă parte toată inteligența română de astăzi — și multămită Domnului avem inteligență multă — din școalele confesionale s'a ridicat... Sau dacă rămănem pe lângă săteni, cari săteni se disting mai mult?... În granița nu avem nici un cor de plugari, nici o societate de lectură...

Vorbitorul nu ia la cunoștință partea din raport, care se ocupă cu cauza instrucțiunii publice, și roagă pe vice-comite, ca pe viitoriu să grijască, ca școalele confesionale să nu mai fie tractate în raport ca până acuma, cu atât mai vartos, că raportul fiind tipărit duce în mare răătăcire opinia publică. (Aplause din partea Românilor).

D-l Dr. I. Haus, care nu a înțeles discursul d-lui Dr. Petru Barbu, produce furtună de ilaritate prin combaterea lui. Mai ales a făcut haz, când crezând că combate pe d-l Barbu a declarat, că nu consideră drept formare de caracter, dacă învățătorul de frica comisariului învață pe băieți să bombăne unguresce „Kezit csokolorum“ etc.

D-l Dr. M. Deutsch protestează contra generalisării judecății nefavorabile despre școalele confesionale, căci d-sa, ca membru în consiliul școlarii al școlii conf. israelite scie, că aceste școale corespund intru toate.

Insp. școl. Sándor declară, că critica nefavorabilă asupra școalelor se referă numai la școalele gr.-or. române (tumult!) și reduce cauza la împrejurararea, că la examene nu se pune pond pe limba maghiară, și la dotațiunea nesuficientă a învățătorilor. Declară că ține ca școalele pe basă religioasă morală să cultive patriotismul. (Proteste: Voiți să ne luați școalele. Nu educație, ci maghiarisare voiți).

D-l Dr. George Popoviciu: Mărturisesc, că n'am avut în gând să vorbesc la acest obiect, crezând că a fost destul ce s'a zis. Dar acum auzind lămuririle date de d-l inspector școlar și insinuările directe ce s'au făcut școalelor gr. or. române — din ambele diecese — ce aparțin comitatului nostru, sunt silit a lua cuvântul, atât ca membru al acestei on. congregațiuni, dar mai vartos sunt dator a o face ca membru al bisericii gr. or. române. Ceea-ce a făcut d-l inspector este ne mai pomenit, când înferează singur școalele noastre gr. or. române în fața congregațiunii de necorespunzătoare, în cari se desvoaltă puțin zel și se cultivă un spirit nepatriotic, pe când școalele comunale și de stat sunt laudate, iar ale celorlalte confesiuni se declară de corespunzătoare: prin urmare bune și patriotice. Cum vine aceasta? Cărei împrejurarări avem să ascriem aceasta? *Majoritatea școalelor în comitatul nostru sunt cele gr. or. române* și până acum n'am auzit aceasta. Aci între noi se află d-l Suttag, fost inspector regesc de școale în comitatul nostru lungă vreme, bărbat stimat și iubit de noi toți pentru spiritul său conciliant. Om de inimă și de pricepere fiind, am concluzat cu dînsul în cea mai bună înțelegere pentru rădicarea școalelor,

cunoscând d-sa bine împrejurarările comitatului nostru. Aproape așa s'a urmat și sub succesorul său, sub d-l inspector Dr. Dengi, cu care iarăș n'am avut necazuri, ci s'a făcut din ambele părți ce s'a putut în interesul școalelor. Acum deodată s'a schimbat lucrul. Cum să ne esplicăm? Nu putem altcum înțelege faptul, decât, dacă constatăm, că *acel duh rău și necurat* (Dr. Vălean: Șovinismul!) s'a încuibat și acolo, unde mai puțin are loc. Îmi vine aminte, că acest duh se încuibase odată și la gimnasiul din loc, prin unii oameni veniți din ceea lume, care cu pumnul se siliuau să renge în elevi sentimentul național (Dr. C. Jurca: Adevărat, și cu mine s'a întâmplat), lovit fiind fiecare la cap, care afirma că e Român. Un metod de educațiune necunoscut până atunci, căci profesorii până aci tractau elevii ca părinți, binefăcători și crescători adevărați ai lor. Amintirea acestora se păstrează cu pietate și cu grațitudine în memoria elevilor români. Ce s'a ales din aceea goană asupra elevilor? Nimica! Căci *din Român alta nu poți face decât ce este și ce rămâne: Român.* Unii elevi fură siliți se părăsească școalele și să meargă altunde, dar astăzi toți ocupă poziții alese și distinse în viața publică, pe unii dintre persecutatori i-a ajuns însă urgia lui Dumnezeu. Revenind la chestia școalelor noastre să vedem cum stăm? Organul chemat să inspecționeze din partea statului școalele, declară de necorespunzătoare școalele confesionale gr. or. române, în cari se desvoaltă puțin zel și se cultivă spirit nepatriotic. Dacă ar fi așa, eu singur aș propune on. congregațiuni desființarea lor. Dar cine vorbește așa? Un om venit asupra noastră din alte părți, care *nu cunoasce limba română, limba de propunere în școalele noastre confesionale; care n'a vizitat decât numai o mică și neînsemnată parte din școalele noastre; care de fel nu are cunoștință de referințele noastre.* Așa are să ne vorbească organul inspecțiunii? Cui face d-sa serviciu cu asemenea provocări neprecugetate și insinuări nemeritate? Eu socotesc, că d-l inspector nu face serviciu cu asemenea lucruri nici guvernului, nici comitatului, dar cu atât mai puțin școalelor, asupra cărora este chemat a veghia? Stând așa cauza și nu altcum, nu mă surprinde lauda, care o face d-l inspector școalelor comunale și de stat în comitatul nostru. Spre norocul causei fie zis aici mai viețuiesc și alții, cari încă cunosc poate în măsură mai clară și mai adevărată lucrurile. Eu nu susțin, că școalele noastre sunt cele mai bune, dar *trebuie să resping cu toată hotărîrea judecata făcută în general asupra școalelor noastre,* precum și înferea de nepatriotism. Vor fi neajunsuri și la noi, dar sigur că se află și la alții. În ce privește salariile și cvinvenalele învățătoresci, acestea se acoper în tot locul după posibilitate, și unde încă nu s'ar fi făcut este intențiunea și voința cea mai fermă de a-se face. În ce privește încassarea competențelor de cult, se scie că biserica neavând escutiva în mână, este avizată la ajutoriul organelor administrative, și spre a înlesni aceasta d-l vice-comite Fialka a dat ordinațiune specială în cauză. Din parte-mi trebuie cu recunoștință să accentuez, că ori când am avut trebuință și m'am adresat am fost sprijinit cu urgență în această cauză. Dar ca să nu se creadă, că noi ne temem de control, propun ca on. congregație să esmită o comisie specială, compusă din oameni de inimă și de pricepere, ferți de patimi, ca aceștia prin soarte să hotărască numele a 5 școale confesionale gr. or. rom. și 5 școale comunale din comitat, să le inspecționeze și după-ce s'a examinat minuțios totul, să se facă raport fidel și detaliat on. congregațiuni. Atât pentru mine cât și școalele noastre nu e trebuință de un

brevet despre patriotism și naționalism, dar o știu sigur, că cel-ce va regreta cele afirmate aci *n'am să fiu eu, ci altul.* (Aplause din partea Românilor).

D-l C. Bredeanu arată, că scopul remonstrării Românilor în contra raportului inspectorului școlariu nu e alta, decât a împedea, ca d-l inspector școlariu și ajutorii lui să „paradeze” cu „floscule șoviniste” și cu lozince pseudo-patriotice. Aici nu e parlamentul unguresc, — de unde ne-ați scos — *în care sub devise șoviniste s'au creat legile citate de d-l inspector și pe cari se face ridiculos a ni-le esplica noauă, ca și când ar fi alcătuite cu scop de a ne ferici și cultiva poporul, pe când tendința adevărată a fost a ne preface în unguri.* Paradări în scopul maghiarizării nu suferim și trebuie să piară din raporturi serioase. Nu ne subtragem dela descoperirea ori și căru defect și nu trăgnim dela ori și ce jertfe pentru sanare.

D-l Alecsie Patyánszky află de justificată indignațiunea Românilor și „noi (Maghiarii) trebuie să luăm act cu satisfacție când protestează atât de sincer contra insinuării de „nepatriotism”. E just că se apără și trebuie să ne bucurăm de aceasta.“

D-l V. Tomici reflectează dlui Patyánszky, că noi nu ne apărăm, ci protestăm contra insinuării nedrepte.

Dr. G. Dobrin declară, că noi Românii n'avem motiv a ne apăra aici patriotismul, căci noi totdeauna am fost pe deplin conștienți de datorințele și faptele noastre. Respingem însă cu indignațiune insinuările d-lui inspector școlariu, care nu este competent a ne cualifica în patrioți și nepatrioți. Ce privesce situația materială a școalelor nu crede, că greco-catolicii „sunt mai umflați” decât noi... Arată apoi cazul dela Zervești, care a fost publicat pe larg în Nrul 26 al „Drapelului”, și zice, că astfel de casuri la școalele noastre nu pot rămânea nepedepsite.

După-ce, la intervenția d-lui Alecsiu Patyánszky. se face promisiunea, că consiliul administrativ se va ocupa de afacerea „instrucțiunii publice” din raport. d-l Dr. G. Popoviciu retrage propunerea sa și *raportul vice-comitetului se ia în considerare.*

Varietăți

Hirotesire. Prea Sântia Sa Domnul Episcop diecesan, *Nicolae Popea*, a binevoit a hirotesi întru protopresbiter al tractului Vêrșeț pe presbiterul *David Terfaloga*, Duminecă la 5 Maiu a. c.

Mulțămită publică. La fondul de ajutorare „*Ioan Popasu*” al elevilor dela institutul teologic-pedagogic din Caransebeș au mai intrat ajutoare dela: P. O. Domn protopresbiter *David Terfaloga* 20 cor. și „*Lipovana*” institut de credit și economii 20 cor. Mulțămita noastră marimonioșilor donători. *Patriciu Drăgălina*, președinte; *Dr. George Dragomir*, secretariu.

Mulțămită publică. Subscriși ne ținem de plăcută datorință a aduce în numele comunei bisericăse și pe aceasta cale călduroasă mulțămită d-lui *Mitru Stoian* cetățan în Caransebeș și soției sale *Ana*, cari în mai multe rânduri cercetând comuna noastră și aflând, că bisericii noastre îi lipsesce Mormântul

Domnului nostru *Isus Cristos*, conduși de cel mai curat simțemânt creștinesc și de cea mai ferbinte dragoste cătră sânta biserică, a donat bisericii noastre „*Mormântul Domnului nostru Isus Cristos*”, pe care l-au procurat dela librăria diecesană din Caransebeș, și în ziua de Florii în persoană l-au adus spre predare, în care zi a și fost sântit prin preotul local *Ioan Tinca* — în fața publicului numeros, care a asistat la servițiul divin — ținând o cuvântare, prin care a îndemnat și pre alți credincioși la asemenea fapte. — Iar comerciantul din comuna noastră *Petru Glăvan* și soția sa *Maria*, pe cum în alte rânduri așa și acuma au donat bisericii noastre pe sântele Paști un Octoic bogat. Pentru aceste fapte nobile poporul nostru roagă pe bunul Dumnezeu, ca donatorilor să le respălătească cu darurile sale și să le lungească firul vieții. *Macedonia* la 25 Aprilie 1902. *Ioan Tinca* paroh și preș. com. par. — *Simeon Miloș* învățătoriu și not. de comitet.

† **Florian Biro**, preot în Herendesci a încetat din viață în etate de 80 de ani. La înmormântarea făcută Marți în 7/20 Mai a. c. a servit Prea On. Domn *Dr. George Popoviciu* protopresbiter în Logoj cu asistența a 4 preoți din jur: *Z. Petrescu*, *I. Popoviciu*, *N. Popoviciu* și *V. Voda*. Au mai participat 8 învățători din Logoj și jur. Bêtrânul preot a servit aproape 62 de ani comuna Herendesci ca învățătoriu și preot cu credință, zel și abnegațiune esemplară, ceea-ce a remarcat și d-l protopresbiter cu satisfacție într'o frumoasă predică funebrală. Paroșienii în număr foarte mare au petrecut pe defunctul la groapă, semn, că a fost iubit de toți. Pe răposatul îl deplâng nepoții de fiu, frații *Biro*, clerici în Caransebeș, și veduva *Biro* ca noră. Fie-i țărîna ușoară și memoria binecuvântată!

Despărțemântul Buziaș al reuniunii învățătorilor și-a ținut adunarea sa de primăvară în frunțașă comună *Jebel* în Sâmbăta Tomii fiind foarte cercetată atât din partea domnilor preoți, cât și din a membrilor învățători; de asemenea și din partea poporului nostru din localitate.

Prea On. D. Protopresbiter *Ioan Pepa*, ca președinte al acestui Despărțemânt, însoțit de deputatul sinodal al cercului *Jebel* d-l *colonel Alesandru Lupu* din Viena și de comisariul școlar tractual și deputat sinodal *Ioan Marcu*, sosesc din spre Timișoara și la gară fû așteptat de preoțimea și învățătorimea întrunită precum și de corul plugarilor, care a bineventat pe oaspeți cu cântări potrivite, iar preotul *Ioan Ionescu* salută prin o scurtă dar nimerită alocuțiune pe deputatul *Alesandru Lupu* accentuând, că rari sunt ocașiunile, ca cea de față, când un deputat al sinodului eparhial să se arête poporului alegătoriu.

După răspunsul de mulțămită al d-lui *A. Lupu* și a prezentării d-sale la domni preoți și învățători, convoiul de trăsuri pleacă cu toți participanții și cu oapeții spre comună, unde încă sunt întâmpinați de vuetul treascurilor și cântările corului postat înaintea școalelor și a bisericii.

La 8 oare se începe chemarea Duhului sânt celebrată în s. biserică de Pea On. D. Protopresbiter însoțit de încă doi preoți, după care suind amvonul ține în ton oratoric o foarte nimerită cuvântare espunând scopul întrunirii preoției și învățătorime și invitând pe toți participanții a merge la clasa mixtă spre a asculta o prelegere practică și a continua desbaterile asupra obiectelor luale în programul zilei.

La 9 oare precis, sala spațioasă a clasei mixte cu vre-o 70 școlari și școlarițe și cu publicul adunat în număr considerabil înfățișa o adevărată festivitate populară.

Învătătoriul Nicolau Danciu luându-și de obiect al propunerii sale din învățământul intuitiv „Cartea”, începe a propune în conformitate cu principiile, ce trebuiesc observate la învățământul intuitiv, care e sufletul instruirii școlare. După ce comisariul școlar ține o vorbire școlariilor, în care le spune, că „ne-am adunat aici și am venit din mari depărtări, ca să vă vedem și auzim, cum vă purtați și cum înaintați în învățatură și purtare și aflând, că sunteți intru toate buni și ascultători, vă laudăm pentru purtarea voastră bună nu numai aici, ci și la voi acasă, în toate școlile, la toți școlarii și școlarițele noastre”; apoi se demit acasă și imediat conferința votează și espedează Prea S. Sale Domnului Episcop diecesan o telegramă de omagii și se deschide discusiunea asupra lecțiunei ținute.

La această discusiune iau parte Prea On. D. Protopresbiter, unii domni preoți și învățatori, cari ating unele greșeli accidentali străcurate în propunere, iar comisariul școlariu espunând importanța și scopul învățământului intuitiv în general și în special propune și adunarea — după ce și d-l colonel Lupu a participat la desbatere — enunță lecțiunea ținută de deplin succasă.

Planul de învățământ, proiectul de împărțirea oarelor, precum și „Cartea copiilor”, pentru clasa II primară de St. C. Alesandru și „Gramatica” de profesorul Dr. Petran se predau la două comisii spre censurare și referare.

Urmând reconstruirea despărțământului s'au reales D. Protopresbiter ca președinte și funcționarii de până aci.

La punctul înscrierii de membrii d-l colonel Lupu s'a înscris de membru fondator la Reuniunea învățătorilor depunând taxa prescrisă de 40 coroane.

Cu acesta și prin o cuvântare a d-lui protopresbiter, prin care mulțămesc cu deosebire oaspeților și poporului, precum și on. preoți și învățătorimi și corului diu loc, care a contribuit mult la reușirea deplină, se încheie adunarea.

La oarele 12 se întrunesc participanții la un prânz comun, la care Prea On. D. Protopresbiter ține un toast pentru Prea S. Sa D. Episcop Nicolae Popea; urmează altele: pentru Înalt Preacuvioșia Sa D. Arhimandrit-vicariu Filaret Musta, pentru d-l colonel Lupu, pentru protopresbiterul, pentru comisariul școlariu, precum și pentru fruntașii poporului din Jebel.

Cu trenul de sară toți participanții au plecat spre casă, iar aleșii noștri trei deputați spre Caransebeș la sinodul eparhial.

Ținem să remarcăm la încheierea acestui raport, că on. preoți și învățătorime din Jebel au fost la înălțimea chemării sale, că tinerul protopresbiter Prea On. D. Ioan Pepa cu zel inflăcărât și tactică recerută conduce toate cauzele protopresbiteratului Buziaș și luptă cu rezoluțiune bărbătească pentru rēdicarea prestigiului bisericii sale ortodoxe, a școalei și a neamului, din care face parte, încât și autoritățile din comitatul Timiș simțesc, că în Buziaș este protă român ortodox. Înainte pe această cale, iubite Părinte Protopoape, și turma îți va urma, după cum ai avut ocaziune a te convinge și până acum! *Un participant.*

Teatru și petrecere. *Ni-se scrie:* Vă rog a da publicității, în coloanele prețuțului D-Voastre zi ar impresiunile câștigate cu ocaziunea serbătorilor în comuna Opațița din protopresbiteratul Buziașului, înțitat fiind de poporeni acelei comune la serbarea, ce a avut loc în a doaua zi de Paști. Deși în Opațița era o vrajbă continuă... n'am hesitat de a mă duce, căci serbătoarea era una din acelea zile, în care lumea creștină serbează învierăa lui Cristos. În sara zilei a doaua de Paști toți s'au adunat în sala de învățământ. La 8¹/₂ cortina se rēdică și corul, în frunte cu simpaticul învățatoriu ca dirigintele corului, a întonat imnul „Îți lași române etc.” urmat de alte cantece vesele, cari au produs asupra publicului o impresiune esecientă ast-fel că multe din bucați a trebuit să fie bisate. Ținuta coriștilor și unitatea cântărilor au fost resplătite prin aplause îndelungate. După cântare a urinat teatrul „O Sâmbătă norocoasă”, dramă în 4 acte. Aci mi-s'a dat ocaziune de a vedea o priveliște admirabilă. Siguranța, cu care și preda fie-care rolul său, m'a suprius. Rolul principal l-a avut d-l învățatoriu reprezentând pe Ilie bețivul, pe care patima spiritului l-a făcut de și-a pierdut averea, ajungând în mâna unui ovrēu; Sofia, nevastă-sa, care era reprezentată prin fata unui fruntaș din Opațița și fata lor Oprita, tot o fată a unui fruntaș din comună, aceste trei persoane aveau rolurile principale și cari roluri au reușit de minune. Gheorghita, prietenul de spirit al lui Ilie, a jucat de asemenea foarte bine. Dinsui avea, un băiat, care vrea să ia în căsătorie pe Oprita, dar dinsa îl refușă. O mare veselie a stărnit venirea pe scenă a executorului, carele cum intră începă a certa pe Ilie și Sofia, — pentru gălăgia, ce o făceau certându-se în casă, — vorbind întocmai ca ungerii pe la sate. Adam, a ajutat foarte mult familia lui Ilie și îi ia fata după feciorul său Axentie. La sfērșitul actului toți nuntașii au jucat pe bină o horă frumoasă, care le-a secerat aplause aproape nesfērșite. După teatru a urmat o comedie într'un act „Otrava de hârciog”. A stărnit un ris general, urmat de aplause sgomotoase. După reprezentație a urmat jocul, care a durat până la ziua. O bucurie și veselie cuprinsese pe toți dela tiner până la bătrân. Reușita morală a fost mai pre sus de toate așteptările. Iată un început bun

Dee Domnul să aibă cât mai mulți imitatori spre a cultiva binele, adevărul și frumosul sub egidia sfântă și puternică a numelui lui Dumnezeu. — București, 25 Aprilie, 1902. S. Musta

Bibliografii

Școlariul declamator. Versuri scrise și alese pentru școlari și tineri, cari declamează la examene, zile onomastice, la concerte etc. de Nicu Stejărel. Prețul 50 fileri.

Ruga dela Chisetău, comedie populară într'un act, cu cântece și joc de Iosif Vulcan. Prețul 40 fil.

Opt piese teatrale pentru școlari și școlărițe. Dialoguri și Triloguri de Maria Drăgan, învățătoare. Prețul 40 fileri.

Florin, poveste în versuri de S. Cujbă. Prețul 16 fileri.

Hanul Tătarilor și fiu-său, poveste din bătrâni, tradusă de I. C. Panțu. Prețul 10 fileri.

„*Enciclopedia Română*,” publicată din însăreirea și sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, de Dr. C. Diaconovich, prim-secretarul Asociațiunii, Vol III, Facs. XXVI (Orleanu—Petri).

Acestă vastă publicațiune se apropie cu pași tot mai mari către sfîrsit, încât în scurt timp vom putea vedea terminat primul dicționar enciclopedic român.

Fascicolul din urmă, publicat după un interval scurt de abia câte-va săptămâni, cuprinde circa 2000 articole, și anume restul din lit. O și o mare parte a literei P.

Din cuprinsul bogat al acestui fascicol remarcăm următoarele articole, și anume: biografiile românesce Orleanu, Oros, Oteteleşanu, Pallade, Panu, Pantazzi, Panțu, Panu, Păpălvi, Papiniu, Papiu, Papp, Para, Părăianu, Paraschivescu, Partenie episcopul, Pașca, Pascal, Pascali, Pașcan, Pascu, Păun, Pavel, Pelimon, Petrașcu, Petrescu, Petri, etc. Fascicolul este cu deosebire bogat în articole de interes bisericesc, între cari amintim în primul loc „Ortodoxa, biserica” (de Dr. H. Pușcariu, C. Auner și alții). În materie de istorie și geografie, remarcăm un număr mai mare de articole de Dd. Dr. D. Onciul (Pannonia, Pecenegii, etc.) și S. Floru (Ovrei), col. Ianescu, etc. Din ramul literaturii amintim mai multe articole de Dd. Mih. Străjan, Tiktin (limba și literatura Ovreilor), iar științele naturale sînt reprezentate prin o lungă serie de articole din botanică (de Panțu, Rađian, Procopianu), zoologie (de Moșil, Pop. Voitești, etc.), mineralogie (de L. Mrazek, Murgoci) și geologie (de Popovici-Hatzeg).

În ramul științelor iuridice găsim numeroase articole de Dd. Scriban și Voinescu, iar în al celor economice de D. Idieru și alții. Cu deosebită liberalitate a da-redacțiunea și de astădată un loc mai mare articolelor de igienă, atât de importante pentru poporul nostru și lucrute cu mare îngrijire de Dr. I. Felix (Pănea, Parasit, Pasteur, Păstrama, Pelagra, Pește sărat etc.) și tot astfel și art. din medicina veterinară scirse de Dl. Fortună (Pesta bovina și porcina).

Editarea accelerată a fasciculelor arată că atât redacțiunea, cât și zeloșii și desinteresatii ei colaboratori, își dau toate silințele ca să aducă această mare lucrare la un bun și apropiat sfîrsit. Rămâne numai ca și publicul cetitor să le dea întreg concursul său pentru terminarea acestei folositoare publicațiuni.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă. Prețul de prenumărare pentru un tom broșurat cor. 20.—, egat cor. 23.20 (în România: lei 25.—, resp. 28.50).

Spre binevoitoare atențiune!

Prin aceasta am onorul a aduce la cunoștința stimaților mei mușterii precum și P. T. public din Caransebeș și jur, că pe fiul meu D-l Arpad Stich, carele în străinătate și-a însușit arta croiului perfect, și fiind timp mai îndelungat activ în prăvălia mea, l-am primit ca companion înregistrând firma:

Iosif Stich și Fiul.

În conducerea croitoriei noastre de haine bărbătesci vom menține și pe mai departe principiile solide.

Pentru sezonul apropiat de primăvară și vară avem în abundență deposit gata de cele mai moderne stoffe din străinătate și din țară, precum și mare asortiment de haine bărbătesci și pentru copii de diferite mărimi așa, încât suntem în poziția plăcută a satisface în toată privința tuturor recerînțelor.

Mulțumind pentru încrederea de până acum, rog a acorda aceea și firmei noi, care tot așa se va nisui a dobândi mulțumirea D-Voastre servindu-Vă prompt și cu stoffe bune.

Învitându-Vă să binevoiți a ne cerceta cât de des și a ne onora cu comande, rămânem

Caransebeș în Maiu 1902.

Cu deosebită stimă

Iosif Stich

acum.

Iosif Stich și Fiul

[26] 2—3

MERSUL TRENURILOR

Valabil dela 1 Maiu 1902.

Budapesta, gara de Vest (ny. p. u.), — Orșova — Verciorova

Or. Os. Ex. I	P. I—III	P. I—III	A. I—II	P. I—III	M. II—III	Stațiunile	Or. Os. Rx. I	P. I—III	P. I—III	A. I—II	P. I—III		
1130	815	830	230	650	.	pleacă	Budapesta	sosesc	1250	.	715	125	740
433	148	531	302	520	.	sosesc	Timișoara-Iosefin	pleacă	803	.	985	754	153
439	210	610	810	713	.	pleacă	Timișoara-Iosefin	sosesc	757	.	747	712	115
546	357	823	924	854	.	sosesc	Lugoș	pleacă	646	.	616	507	1131
Iola și Duminea	843	.	.	202	.	sosesc	Buziaș	pleacă	Mercuria și Duminea	.	150	.	639
	750	.	.	1242	.	sosesc	M.-Ilia	pleacă		.	.	.	720
	.	150	150	330	.	pleacă	Marginea	pleacă		.	.	330	750
	.	602	602	639	.	pleacă	M.-Ilia	sosesc		1242	1242	1242	202
547	402	831	929	910	.	pleacă	Lugoș	sosesc	644	.	611	502	614
632	523	941	1023	1032	.	pleacă	Caransebeș	pleacă	602	.	512	400	531
828	711	.	1230	1221	411	pleacă	Domașnia-Cornia	pleacă	.	.	333	.	414
853	800	.	1256	110	543	pleacă	Băile-Herculane	pleacă	345	.	283	.	327
859	828	.	111	230	639	sosesc	Orșova	pleacă	315	.	156	.	258
907	.	.	120	230	.	pleacă	Orșova	sosesc	255	.	1259	.	226
						sosesc	Verciorova	pleacă	245	.	1250	.	218

Budapesta, gara de Vest (ny. p. u.), — Timișoara — Baziaș

M. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	Stațiunile	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	
	815	830	230	650	1010	pleacă	Budapesta	sosesc	715	125	710	740
	148	531	802	520		sosesc	Timișoara-Iosefin	pleacă	935	754	925	153
830	215	825	346	605	240	pleacă	Timișoara-Iosefin	sosesc	805	725	657	632
848	227	837	358	617	262	sosesc	Chișoda	pleacă	753	713	645	619
1080	1125	552	1021	430	415	sosesc	Buziaș	pleacă	552		456	1125
	228	838		618	Din 1 Iunie — 15 Septembrie	pleacă	Buziaș	sosesc	1021	1030		435
	255	904		645		pleacă	Chișoda	sosesc	751	644		117
	323	944		737		pleacă	Jebel	pleacă	752	618		1249
	453			930		sosesc	Ciacova	pleacă	653	548		1216
	1015	520				sosesc	Boca	pleacă	520	930		1015
	1216	653		548		pleacă	Boca	sosesc		737		453
	257	905		650		pleacă	Ciacova	sosesc		737		318
	309	917		701		pleacă	Jebel	sosesc	718	614		1242
	404	1015		815		sosesc	Voitec	pleacă	707	602		1230
	602	1155		1011		sosesc	Gataia	pleacă	607	508		1103
	915	424		340		sosesc	N.-Bogșa	pleacă	424	340		915
	1103	607		508		pleacă	N.-Bogșa	sosesc	1155	1011		602
	312	921		707		pleacă	Gataia	sosesc	1015	815		404
	433	1021		808		pleacă	Voitec	sosesc	700	555		1922
		502		349		sosesc	Verșeț	pleacă	558	451		1117
		631		547	sosesc	Gataia	pleacă	408			605	
	1023			1235	sosesc	Buziaș	pleacă	212			418	
	952			1205	sosesc	T.-Cubin	pleacă	201			350	
					sosesc	Panciova	pleacă	217			401	
		201		350	pleacă	Panciova	sosesc	952				
		212		418	pleacă	T.-Cubin	sosesc	1023	1235			
		408		605	pleacă	Buziaș	sosesc				547	
	443	1020		818	pleacă	Gataia	sosesc				349	
	514	1033		845	sosesc	Verșeț	pleacă	516	446		1112	
	722	1255	*1008	†1110	sosesc	Iasenova	pleacă	515	417		1043	
	1046		*100	†256	sosesc	Oravița	pleacă	*412	*315	225	809	
*115	†1055				sosesc	Anina	pleacă	*115	†1055		444	
*412	†315				pleacă	Anina	sosesc	1046				
	521	1058		851	pleacă	Oravița	sosesc	722				
	558	1155		925	sosesc	Iasenova	sosesc	505	406	759	1033	
					sosesc	Baziaș	pleacă	430	328	630	955	

Observări: Oarele, ce stau de a stânga stațiunilor, să se citească de sus în jos; iar cele ce stau de a dreapta de jos în sus. Timpul dela 6 oare dimineața până la 5 oare și 59 minute sara este însemnat cu sublinierea minutelor. Or. Os.=Trenul Orient-Ostende-Expres, A.=Tren accelerat, P.=Tren de persoane M.=Tren mestecat. *Din 1 Iunie — 31 August. †Din 1 Septembrie — 31 Maiu.